

Jeremy Strong

PÁSAVEC, ZAJAC
A
ZÁHADNÁ
PLAMENIAČKA

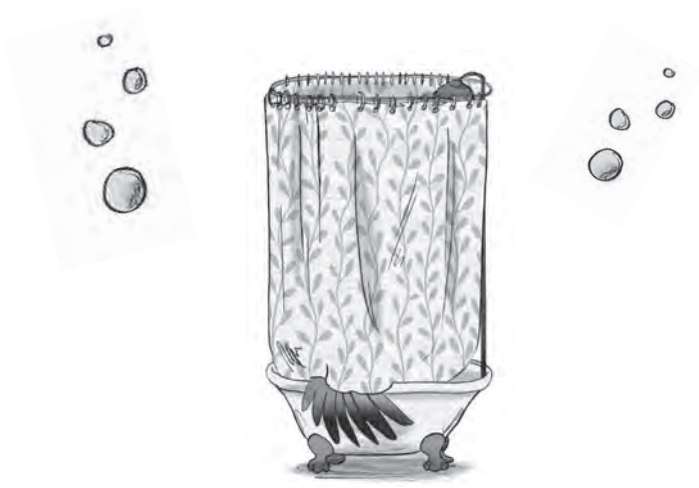
ILUSTROVALA REBECCA BAGLEY

PÁSAVEC, ZAJAC A ZÁHADNÁ PLAMENIAČKA

 JEREMY STRONG

PÁSAVEC, ZAJAC A ZÁHADNÁ PLAMENIAČKA

ILUSTROVALA REBECCA BAGLEY

slovar

Prvý raz vyšlo vo vydavateľstve David Fickling Books vo Veľkej Británii,
31 Beaumont Street, Oxford v roku 2021, OX1 2NP.

Copyright © Jeremy Strong, 2021
Illustrations copyright © Rebecca Bagley, 2021
Translation © Katarína Karovičová, 2024
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2024

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať
ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami,
či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného
systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu JEREMY STRONG: ARMADILLO
AND THE HARE AND FLAMINGO AFFAIR, ktorý vyšiel vo vydavateľstve
David Fickling Books, 31 Beaumont Street, Oxford OX1 2NP, UK v roku 2021,
preložila Katarína Karovičová.

Ilustrácie Rebecca Bagley
Zodpovedná redaktorka Katarína Jusková
Editorka Katarína Škorupová
Sadzba Item, spol. s r. o., Bratislava
Tlač FINIDR, s r. o., Český Těšín

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
ISBN 978-80-556-6452-1
www.slovar.sk

*Už aj predtým som venoval knihy svojej
úžasnej Gillie, ale pretože som jej stále oddanejší,
venujem jej ďalšiu. 6. kapitola vznikla
len vďaka jej uhorkám.*

JS

*Nataši a Nane. Bez vašej pomoci by táto
knihka nebola ešte ani spolovice hotová*

RB

Obsah

Pieseň bez slov	9
Kde sa tu vzala vaňa?	31
Priveľa cvičenia	45
Skriňa a pouličná lampa?	63
Pozvanie	83
Záplava uhoriek	102
Pásavcova špeciálna polievka	119
Zviera alebo zelenina?	135
Krátky rozhovor Pásavca a Zajaca	155

Pieseň bez slov

Hlboká nočná temnota bola mäkká a teplá. Zajac sa pomaly prebúdzal – ako bublina, ktorá stúpa vo vode nahor, až kým sa konečne nedostane na hladinu. Čo je ten zvláštny vzdialený zvuk? Nastražil uši. Keby Zajacove uši boli ručičky hodín, ukazovali by o desať minút dve. A presne toľko práve bolo.

Zrazu sa Zajacove uši začali pohybovať v rytme vzdialenej piesne. Vyliezol z postele a pomaly odťapkal k otvorenému oknu. Slabý vánok priniesol neobyčajne krásnu pieseň ešte bližšie.

Dvere na Zajacovej spálni sa s vŕzganím otvorili a zjavil sa v nich Pásavec. Mal na sebe župan oblečený naruby.

„Aha, tak aj ty si to počul,“ zašepkal Pásavec.

„Je to úžasné, čarovné,“ nadchýnal sa Zajac. „Ale odkiaľ to prichádza?“

„Nemám potuchy,“ odvetil Pásavec. „Viem iba, že je to pieseň bez slov, ale zároveň pri nej cítiš, že má nejaké slová.“

„A tie slová sú krásne,“ prikývol Zajac. „Je to veľmi upokojujúce.“

Naši dvaja priatelia stáli v tme pri okne, až kým pieseň nedoznala. Len čo

sa zvrtili, začuli vzdialený melodický šepot, ktorý k nim priniesol vietor.

„Dobrá noc, Veľký les. Sladké sny. Dobrá noc.“

Zajac s Pásavcom pozreli na seba.

„Zvláštne,“ zamrmal Pásavec. „Ale nádherné.“

„Nikdy som nič podobné nepočul,“ povedal Zajac. „Bolo to kúzelné. Éterické.“ Pásavec naňho vyvalil oči a pomykal ňucháčom.

„Éterické? Hm. To je ohromné slovo, Zajac. Odkiaľ ho máš?“

„Z jednej knihy. Povedal som si, že si ho musím zapamätať.“

„A podarilo sa ti to. Éterické. Páči sa mi to.“ Pásavec zamieril k dverám. „Idem ďalej spať. Je pol tretej.“

Zajac sa usmial v tme a ľahol si do postele. Vytiahol si prikrývku až po bradu.

„Dobrá noc!“ zvolal. Ale vonku bolo iba ticho a hviezdy na oblohe.

Zajac sa zobudil na svitaní. Zvyčajne pripravoval spoločné raňajky Pásavec, pretože vstával skôr. Zajac ráno najprv chvíľku rozmýšľal a potom si česal dlhé uši.

Dnes to však bolo iné. Súviselo to nejako s nočným spevom? Možno áno, ale Zajac sa cítil odpočínutý, šťastný a plný elánu.

Teraz rezko poskakoval po kuchyni, kládol na stôl šálky a tanieriky, pohár s lekvárom a Pásavcov špeciálny paradajkový džem, ktorý ráno rád jedával so syrom.

„Páni, máš plné laby práce!“ Pásavec stál vo dverách a prezeral si stôl pripravený na raňajky. „Práve som zišiel dolu, aby som všet-

ko nachystal, a ty už si to urobil! Ďakujem ti, Zajac. Paráda! Vieš čo? V noci som spal ako bábätko.“

„Hm. Bábätká nechrápu.“ Zajac sa usmial. „Len sa na seba pozri, Pásavec. Zasa si si obliekol župan naopak!“

„Robím to zámerne,“ vysvetľoval Pásavec. „Vydrží potom dlhšie čistý.“

„Ale nie z vnútornej strany,“ namietol Zajac.

„Vnútoraná strana je predsa zvonka a vonkajšia znútra, takže vidieť vonkajšiu, a tá, čo bola predtým vonkajšia, je teraz vnútoraná, jasné?“

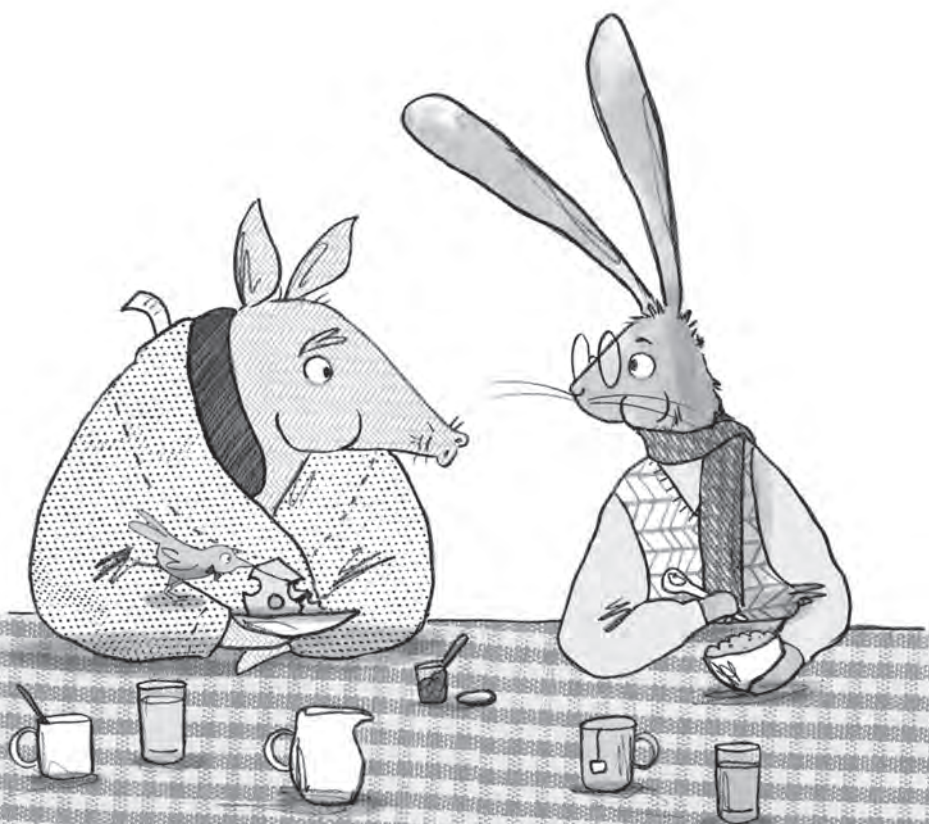
Zajac sa prehýbal od smiechu.

„Nie, nie je to jasné. Som z teba vyčerpaný! Ešte pred chvíľou som bol plný elánu.“

Potom si prišiel ty, a zrazu mám pocit, akoby mi do tela urobili diery a vyfučal som. Ako pneumatika. Prosím ťa, nerozprávaj v rébusoch. Sadni si k stolu a naraňajkuj sa.“

Pásavec si sadol. Obaja mlčali. Zajac chrúmal cereálie a Pásavec prežúval syr.

Potom sa odrazu z ničoho nič opäť ozval spev. Vystreli sa a prestali jesť. Odsunuli stoličky a zahľadeli sa ponad lúku na Veľký les. Nič tam však nezazreli. Vzápätí začuli známe cfn-cfn a tú-tú a zjavil sa Vombat na bicykli. Robil stojku na kormidle. Vombat bol vynikajúci akrobat.

„Nie je to vzrušujúce?“ zvolal, keď pre-

chádzal okolo ich dreveného domčeka. „Taký krásny spev! Celú noc. Prichádza od jazera. Idem sa tam pozrieť. Poďte so mnou!“

Zajac s Pásavcom nechali všetko tak a náhlili sa von.

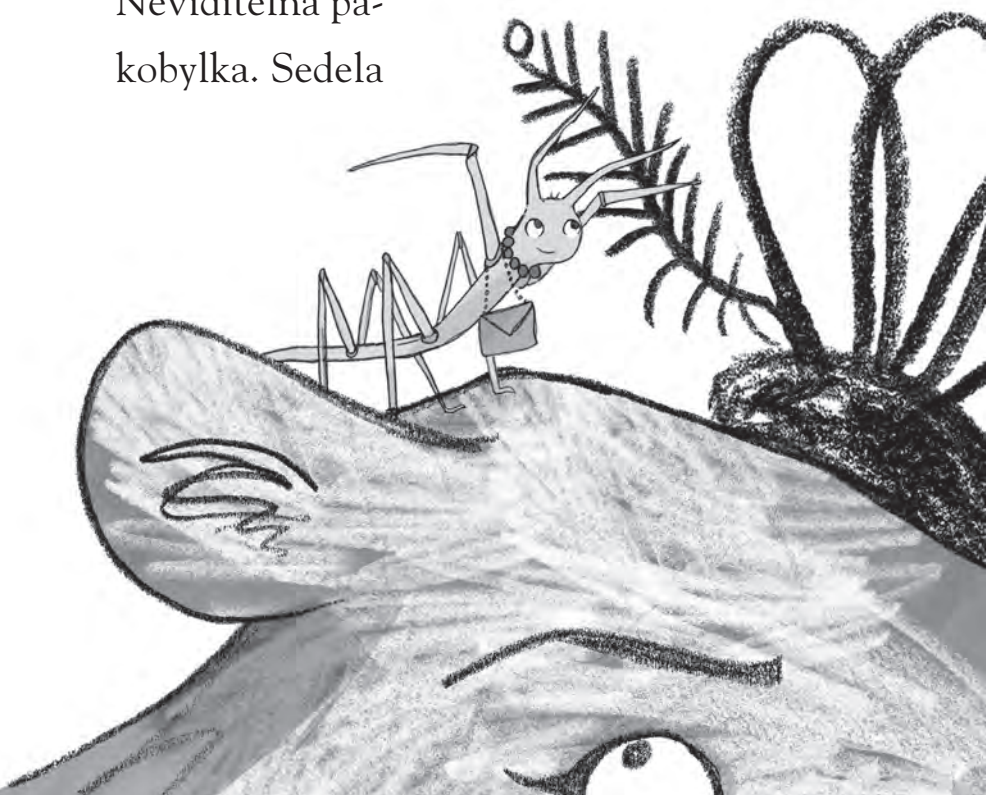
Keď prešli cez lúku pokrytú rosou, stretli Jaguáricu a jej najlepšiu priateľku Neviditeľnú pakobyľku.

„Pozoruhodný odev, Pásavec,“ poznamenala Jaguárica a chrapľavo sa zasmiala.

Pásavec zahundral a zafučal. Pokúsil sa vymyslieť nejakú vtipnú odpoveď, ale nepodarilo sa mu to. Navyše, vtipné odpovede aj tak nezaberú, keď máte na sebe župan naruby.

„Je to nádherný spev, všakže?“ zapišťala Neviditeľná pakobylka. Sedela

Jaguárici medzi ušami, a prirodzene, vyzerala ako vetvička. „Som zvedavá, kto to spieva.“

Keď prišli k jazeru, zistili, že sú poslední. Homár, Slon, Korytnačka, Žirafa a Medveď (ľadový) tu už boli a vyvalovali oči.

Na brehu priamo pred nimi stála veľká vaňa a v nej sa kúpala samička zvláštneho vtáka. Bola neuveriteľne ružová.

